

Reserved on : 21.03.2025
Pronounced on : 02.06.2025

IN THE HIGH COURT OF KARNATAKA AT BENGALURU

DATED THIS THE 02ND DAY OF JUNE, 2025

BEFORE

THE HON'BLE MR. JUSTICE M. NAGAPRASANNA

CRIMINAL PETITION No.5584 OF 2024

BETWEEN:

SRI VILAS BHORMALJI OSWAL
S/O BORMALJI OSWAL
AGED ABOUT 61 YEARS
RESIDING AT BLOCK NO. 7
KONARK PLAZA, 27 RAILWAY LINE
SOLAPUR NORTH, SOLAPUR
MAHARASTRA STATE.

... PETITIONER

(BY SRI SHRINATH KULKARNI, ADVOCATE)

AND:

- 1 . STATE OF KARNATAKA
BY JAYANAGAR POLICE STATION
REP. BY THE STATE PUBLIC PROSECUTOR
HIGH COURT OF KARNATAKA
HIGH COURT BUILDING
BENGALURU – 560 001.
- 2 . SRI SOMASHEKARA
S/O LATE BASANNA R.,
AGED ABOUT 54 YEARS
RESIDING AT NO. 201

3RD FLOOR, SRI NILAYA
NO. 95/5, 28TH BC, 14TH MAIN
4TH BLOCK, 4TH MAIN, EAST JAYANAGAR
BENGALURU – 560 011.

... RESPONDENTS

(BY SRI JAGADEESHA B.N., ADDL.SPP FOR R-1;
SRI MOHAMMED SULTAN BEARY, ADVOCATE FOR R-2)

THIS CRIMINAL PETITION IS FILED UNDER SECTION 482 OF CR.P.C., PRAYING TO QUASH THE ENTIRE CHARGE SHEET AND ITS FURTHER PROCEEDINGS IN SPL.CASE NO.943/2024, FILED BY THE RESPONDENT NO.1/JAYANAGAR POLICE BENGALURU, FOR THE ALLEGED OFFENCES P/U/S 3(1)(r), 3(1)(s), 3(2)(v-a) OF SC/ST (POA) ACT 1989 AND UNDER SEC.504, 506 OF IPC ON THE COMPLAINT FILED BY THE 2ND RESPONDENT / COMPLAINANT, PENDING ON THE FILE OF THE LXX ADDL.CITY CIVIL AND SESSIONS JUDGE AND SPL.JUDGE BENGALURU.

THIS CRIMINAL PETITION HAVING BEEN HEARD AND RESERVED FOR ORDERS ON 21.03.2025, COMING ON FOR PRONOUNCEMENT THIS DAY, THE COURT MADE THE FOLLOWING:-

CORAM: **THE HON'BLE MR JUSTICE M.NAGAPRASANNA**

CAV ORDER

The petitioner/accused is at the doors of this Court calling in question proceedings in Special Case No.943 of 2024 pending

before the LXX Additional City Civil and Sessions Judge and Special Judge at Bengaluru, arising out of crime in Crime No.126 of 2024, registered for offences punishable under Sections 3(1)(r), 3(1)(s), 3(2)(v-a) of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes (Prevention of Atrocities) Act, 1989 (hereinafter referred to as 'the Act' for short) and Sections 504 and 506 of the IPC.

2. Facts, adumbrated are as follows: -

The 2nd respondent is the complainant. It is the case of the prosecution that the 2nd respondent and the petitioner along with two others were partners in the business of real estate established in the name and style of 'Green Land Infra' in Bangalore City. The firm is registered on 28-01-2011. On 08.08.2011, the petitioner along with his wife and one witness CW-6/Mohan Kagadala joined the firm as business partners. The agreement between the partners was said to be that the complainant will be appointed as the Managing Director and the petitioner would be nominated as a Joint Signatory Authority. All the partners come together with a vision to develop the lands belonging to the local farmers. Time passed by, after about a decade of the said partnership, dispute arose between

the partners particularly, between the petitioner and the 2nd respondent, on the score that the petitioner did not sign several documents pertaining to the firm, due to which, the development at various places was stalled. An incident is narrated that comes about on 23-12-2020, when the petitioner called the 2nd respondent/complainant over phone and asked him to come near MES ground at Jayanagar. The two met on the location.

3. It is further alleged that the petitioner had threatened the 2nd respondent with dire consequence, if the petitioner did not receive his invested money back from the firm. The further narration is that, the petitioner has hurled abuses referring to the caste of the complainant. On the said incident, a complaint was initially registered before the Directorate of Civil Rights Enforcement (hereinafter referred to as 'DCRE') on 20-04-2021 by the 2nd respondent. The delay of four months in taking the complaint to DCRE was also explained. The DCRE keeps the complaint for over three years and on 01-04-2024, directs registration of a crime. It is thus, the crime is registered before the jurisdictional Police on 06-04-2024, for the afore-quoted offences. The incident in the

crime is said to have taken place on 23-12-2020. After registration of crime, the Police conduct investigation and file a charge sheet against the petitioner for the offences quoted *supra*. Filing of the charge sheet and issuance of summons has driven the petitioner to this Court in the subject petition.

4. This Court interdicts further proceedings against the petitioner by grant of an interim order on 10-07-2024. This comes to be challenged by the complainant before the Apex Court. The Apex Court rejects the Special Leave Petition, reserving liberty to the complainant to seek vacation of the interim order. An application is filed by the complainant seeking vacation of the interim order. The matter is heard at that stage with the consent of parties.

5. Heard Sri Shrinath Kulkarni, learned counsel appearing for the petitioner, Sri B.N.Jagadeesha, learned Additional Special Public Prosecutor for respondent No.1 and Sri Mohammed Sultan Beary, learned counsel appearing for respondent No.2.

RIVAL SUBMISSIONS UNFURLED:**ACCUSED:**

6. The learned counsel appearing for the petitioner would contend that an incident that took place on 23-12-2020 is complained of even before the DCRE on 20-04-2021, which is four months after the incident. The crime then comes to be registered on 06-04-2024, which is close to four years after the incident. Notwithstanding the said delay, the Police conduct investigation and file a charge sheet. The concerned Court takes cognizance of the offence on 07-06-2024 and registered a case in Special Case No.943 of 2024. Projecting the aforesaid date, the learned counsel would seek to contend that there has been gross delay at every stage. He would contend that it was always open to the complainant to register the complaint before the jurisdictional police or before the concerned Court invoking Section 200 of the Cr.P.C. But, the complainant chose to go before the DCRE.

7. The allegation in the complaint is that, the petitioner has abused the complainant taking the name of his caste. On a perusal

of the complaint, the learned counsel would submit that what the petitioner has uttered is 'do not show your caste mindset '. This has become the offence under Section 3(1)(r) and (s) of the Act. The learned counsel would submit that permitting further trial in the case at hand would become an abuse of the process of law for the reason that the petitioner and the complainant were partners in the same firm. The partnership turns into a dispute. To settle scores with the petitioner, the complainant has now registered the complaint bringing in a multipronged attack against the petitioner. He would further contend that so called eyewitnesses in the case, are known to the complainant for four decades and a decade respectively, and they are residents at different locations. They cannot be eyewitnesses at all in the case at hand. He would seek quashment of the proceedings.

Respondent

COMPLAINANT'S:

8. *Per contra*, the learned counsel representing the 2nd respondent/complainant would take this Court through the backdrop of the allegations. The petitioner joins 'Green Land Infra'

along with his wife; reducing the share of the two to 12.5%, they have joined as managing partners. Dispute arose between the petitioner and the complainant on account of the petitioner abruptly generating non-cooperation with the complainant in the year 2013. It appears, that the dispute ended up by closure of the business on 15-01-2016. Between 2016 and 2020, the projects that were half done were sought to be completed. The entire incident that is alleged has happened on 23.12.2020, when the petitioner calls the complainant to a ground and abuses him. This is witnessed by two eyewitnesses one C.Mahesh and Kanakachala. Four months thereafter, the complainant approaches DCRE. The DCRE holds the complaint for four years. Then, on 12-02-2024 records the statement of the petitioner and the complainant; on 11-03-2024 and 13.03.2024, the eyewitnesses respectively rendered their statements before the DCRE. The report of the DCRE was prepared and recommendation was made to the Jayanagar Police Station to register a FIR on the 2nd respondent's complaint, of the year 2021. It is then the proceedings have taken place. He would submit that the petitioner knew that the complainant belongs to a Scheduled Caste as he was his partner and knowing fully well, he has hurled

abuses in the playground, which is witnessed by two eyewitnesses. He would submit that the Police after thorough investigation have filed a charge sheet and, therefore, the proceedings must be permitted to be continued, failing which, would be putting a premium on the hurling of abuses by the petitioner upon the complainant. He would seek dismissal of the petition.

STATE:

9. The learned Additional State Public Prosecutor for the State would also toe the lines of the learned counsel representing the complainant in contending that delay in transmitting the complaint by the DCRE should not go against the complainant as the complainant has diligently registered the complaint before the DCRE. Since charge sheet is filed, the Additional State Public Prosecutor seeks dismissal of the petition.

10. I have given my anxious consideration to the submissions made by the respective learned counsel and have perused the material on record.

CONSIDERATION:**The chronicle of facts:**

11. The afore-narrated facts though not in dispute would require reiteration for a link in the chain of events. The petitioner and the complainant and two others form partnership firm, M/s Green Land Infra. The complainant is said to be an expert in land development. The firm comes into existence on 08-08-2011 with certain shares between the petitioner, the complainant and others. The operations in the firm were smooth till the year 2013. Disputes arose between the partners of the firm with regard to finances. Owing to the said dispute, the projects that were undertaken by the partnership firm came to a grinding halt. The firm, on the dispute, between its partners, ends on 15-01-2016. Therefore, what began as a cordial partnership soon devolved into a theatre of discord culminating in its dissolution in the year 2016. Between 15-01-2016 to 2020, it is the averment in the complaint that the partners kept on dragging execution of the project.

12. Comes the year 2020. The petitioner is said to have summoned the complainant to MES grounds, Jayanagar at 11-00

a.m. and has hurled casteist abuses against the complainant. **Though this incident was on 23-12-2020, the complainant does not choose to register a complaint immediately before the jurisdictional Police or before the jurisdictional Magistrate invoking Section 200 of the Cr.P.C. Instead, after about 118 days, on 20th April, 2021 the complainant registers a complaint before the DCRE.** The complaint so registered reads as follows:

“ದಿನಾಂಕ 20/4/2021

ರವರಿಗೆ,

ಮಾನ್ಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧೀಕ್ಷಕರು,
ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ರವರಿಂದ:

ಸೋಮಶೇಖರ್ ಅರ್ ಬಿನ್
ಬಸಣ್ಣ ರಾಮದುರ್ಗ, 49 ವರ್ಷ,
ಎಸ್.ಸಿ. ಜನಾಂಗ, ವಾಸ ಮನೆ ನಂ,
201, 3ನೇ ಮಹಡಿ, ಶ್ರೀನಿಲಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್,
93/5, 28ನೇ ಬಿ ಕ್ರಾಸ್, 14ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ,
4ನೇ ಬ್ಲಾಕ್ ಪೂರ್ವ, ಜಯನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು -560011.
ಮೊ.9980606060.

ಮಾನ್ಯರೆ,

ವಿಷಯ:- ಶ್ರೀ.ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜೀ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ
ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದು, ಪಾಲುದಾರರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ
ನನಗೆ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈದು ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ
ಹಾಕಿ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ.

ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ನಾನು ಈಗ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ
ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ
ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಎಸ್.ಸಿ. ಭಲವಾದಿ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ
ತರಹ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಅಥವಾ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ
ನಿವೇಶನಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಆದ ಶ್ರೀ
ಮಂಜುನಾಥ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮತ್ತು ಇವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ಶ್ರೀ.ದಿಲೀಪ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಸೇರಿ
ದಿನಾಂಕ:08/12/2010 ರಂದು ಜಂಟಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ. ಇದಕ್ಕೆ
ಕಛೇರಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಗ್ರೀನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ
ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ನಂತರ ಈ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 3 ಜನರಾದ
ಶ್ರೀ.ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜೀ ಓಸ್ವಾಲ್, ಇವರ ಪತ್ನಿ ಲಲಿತಾ ವಿ.ಓಸ್ವಾಲ್ ಹಾಗೂ ಮೋಹನ್ ಅರ್.
ಕಗದಾಳರವರುಗಳು ದಿನಾಂಕ:08/08/2011 ರಂದು ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ
ನಾನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟನರ್ ಆಗಿ ಲಾಭದ 10%ರ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂಭಾವನೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯುವ
ಷರತ್ತಿಗೆ ಈ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟನರ್ ಆಗಿದ್ದು, ಜೊತೆಗೆ ವಿಲಾಸ್
ಓಸ್ವಾಲ್ ಅವರೂ ಕೂಡ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಸಹಿ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಲುದಾರರು
ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನೊಂದಾಯಿತ ಪಾಲುದಾರರ ಪತ್ರ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್
ಹಾಗೂ ಲಲಿತಾ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ದಂಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಸೋಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.
ಮಂಜುನಾಥ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಕೊಪ್ಪಳದ ವಾಸಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ದಿಲೀಪ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಹಾಗೂ ಮೋಹನ್
ಕಗದಾಳ ರವರು ಗದಗಿನ ವಾಸಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಮಾತ್ರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದು ಈ
ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾನೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಜಂಟಿ
ಸಹಿದಾರರಾಗಿರುವ ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಕೇವಲ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕರೆದಾಗ ಬಿಡುವು
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಉಳಿದ ಪಾಲುದಾರರುಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರದ ಕುರಿತು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ
ಸಭೆ ಕರೆದು ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೊನೆಗೆ
ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉತ್ತರಹಳ್ಳಿ ಹೋಬಳಿಯ ಗುಳಿಕಮಲೆ ಗ್ರಾಮದ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸರ್ವೆ
ನಂಬರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಯ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಜಮೀನಿನ ವಿವರಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

1. ಚಿಕ್ಕನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ನಂ.51/4 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 4 ಗುಂಟೆಸರ್ವೆ ನಂ.53/8 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 0.012 (ಮುಕ್ಕಾಲು) ಗುಂಟೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ವೆ ನಂ.56/2 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 35.12 ಗಂಟೆ, ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 2 ಎಕರೆ 0.008 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ದಿ/19-10-2012 ರಂದು ಜೆಪಿಎನ್ 05803/2012/13 ಆಗಿ ಜೆ.ಪಿ ನಗರ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

2. ನರಸಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ನಂ. 58 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 0.24 ಗಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ದಿ/15-05-2012 ರಂದು ಜೆಪಿಎನ್ 01371/2012-13 ಆಗಿ ಜೆ.ಪಿ ನಗರ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

3. ಪಿ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ನಂ.58 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 5 ಗುಂಟೆ ದಿ/15-05-2012 ರಂದು ಜೆಪಿಎನ್ 01370/2012-13 ಆಗಿ ಜೆ.ಪಿ ನಗರ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ಸದರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಸರ್ವೆ ನಂಬರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಮೀನುಗಳ ವಿವರ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

1. ಪಿ.ನಾರಾಯಣಪ್ಪರವರ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ನಂ.49 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 5 ಗುಂಟೆ, ಸರ್ವೆ ನಂ.50 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 8 ಗುಂಟೆ, ಸರ್ವೆ ನಂ.58 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 23 ಗುಂಟೆ, ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 36 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ದಿ//17-09-2012 ರಂದು ಜೆಪಿಎನ್ 4833/2012-13 ಆಗಿ ಜೆ.ಪಿ ನಗರ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

2. ನರಸಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಇತರರ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ನಂ 47 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 13 ಗುಂಟೆ ಸರ್ವೆ ನಂ 48 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 24 1/2 ಗಂಟೆ, ಸರ್ವೆ ನಂ.58 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 12 ಗುಂಟೆ, ಒಟ್ಟು ಜಮೀನಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 2 ಎಕರೆ 9 1/2 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ದಿ//17-09-2012 ರಂದು ಜೆಪಿಎನ್ 4838/2012-13 ಆಗಿ ಜೆ.ಪಿ ನಗರ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

3. ಅರಸಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಇತರರ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ನಂ 51/1 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 2 ಗುಂಟೆ, ಸರ್ವೆ ನಂ. 53/7 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 25 ಗುಂಟೆ, ಸರ್ವೆ 57/2 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 8 ಗುಂಟೆ. ಒಟ್ಟು ಜಮೀನಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 2 ಗುಂಟೆ 35 ಜಮೀನನ್ನು ದಿನಾಂಕ//17-09-2012 ರಂದು 4837/2012-13 ಆಗಿ ಜೆ.ಪಿ ನಗರ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

4. ಸುಧಾಕರ್ ಪಾಮಿಡಿ ಮುಕ್ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ನೇತಾಜಿರವರ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆ ನಂ.51/2 ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 1 ಎಕರೆ 3 ಗುಂಟೆ ದಿ//21-11-2012 ರಂದು ಜೆಪಿಎನ್ 6615/2012-13 ಆಗಿ ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಕಂಡ 6 ಜನರು ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಲ್ಲದೇ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಜಮೀನಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಯ ಮಾಡಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದಿನಾಂಕ:24/08/2013ರಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಸದರಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಇತರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಹಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ.ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಏಕಾಏಕಿಯಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೇಲ್ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೇಳಲಾಗಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಂದಿಸದೇ ಕಛೇರಿಯ ಬಾಡಿಗೆಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಸಂಬಳವನ್ನಾಗಿ ನೀಡದೇ 2013ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಂತರ ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಪತ್ರದ ನಿಯಮಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಡಿಮಾಂಡ್ ಮಾಡಿ ಕಂಪನಿಯ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಮೋಹನ್ ದಿಲೀಪ್ ಹಾಗೂ ಮಂಜುನಾಥ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಸಹಾ ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕಂಪನಿಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡು ನನಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಕಾರಣಕರ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪಡೆದಿರುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ನಿವೇಶನಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪಾಲುದಾರರುಗಳು ನಾನು ಪ.ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನೆಂದು ತಿಳಿದು. ನಾನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸದೃಢನಾಗಬಾರದೆಂದು ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನಷ್ಟವುಂಟುಮಾಡುವ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಸುಮಾರು 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸದರಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡದೇ ನನಗೆ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಂತರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ಮತ್ತು ಮೋಹನ್ ದಿಲೀಪ್ ಹಾಗೂ ಮಂಜುನಾಥ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ರವರುಗಳು ನಾನು ಒಬ್ಬ ದಲಿತನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಒಟ್ಟು ಹಣ 1,90,00,000-00 ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೂಡಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈಗ

ತನಗೆ ರೂ 7,86,97,000-00 ರೂಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನನಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ದಿನಾಂಕ:24/12/2020 ರಂದು ಮೇಲ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಂತರ ದಿನಾಂಕ:23/12/2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್ ಗ್ರೌಂಡ್ ಬಳಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಲಾಸ್ ಒಸ್ವಾಲ್ ರವರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಜಾತಿನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ಕೇಳಬೇಡ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸಬೇಡ ಎಂದು ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈದು ನನಗೆ ರೂ 7,86,97,000=00 ರೂಗಳನ್ನು ನೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ 6 ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಕೊಡು ಇಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೇ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಜಮೀನಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಬೆದರಿಸಿ ನನಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ನೀಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಲಾಸ್ ಒಸ್ವಾಲ್ ಮತ್ತು ನಾವುಗಳು ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ನನ್ನ ಬಳಿ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಪಡಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಜಮೀನುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಕರಾರಿನ ನಿಯಮಗಳ ರೀತ್ಯಾ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಲಾಭದ ಹಣ 10%ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಹಾ ನೀಡದೇ ನನ್ನನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಸಹಾ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ.ವಿಲಾಸ್ ಒಸ್ವಾಲ್ ರವರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರು ಕಂಪನಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ ಹಣ ರೂ.1,90,00,000-00 ಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು. ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಪತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಆ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ನೀಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಿರುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಕಛೇರಿಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹೊಡದೇ ನನಗೆ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ, ನನಗೆ ದಿನಾಂಕ:23/12/2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಗ್ರೌಂಡ್ ಬಳಿ, 36ನೇ ಕ್ರಾಸ್. 9ನೇ ಎ ಮೈನ್. 5ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈದು, ಜಾತಿನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ್ದು, ಈ ಕುರಿತು ಪಾಲುದಾರರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದಾಗ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಬಗೆಹರಿತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು, ಆದರೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ರಾಜಿ ಸಂಧಾನ ಮಾಡದೇ ದುರುದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದರಿಯವರ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಎದುರುದಾರರ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ.ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜೀ ಒಸ್ವಾಲ್

ನಂ.27,ರೈಲ್ವೇ ಲೈನ್, ಕೋರ್ಡ್ ಫಾಜಾ

ಸೋಲಾಪುರ್ 413001
ಮೊ.ನಂ.9422380169

ತಮ್ಮ ವಿಧೇಯ
ಸಹಿ/-
(ಆರ್. ಸೋಮಶೇಖರ್).”

(Emphasis added)

For about three paragraphs, the narration is that, there is dispute between the partners in the partnership. The incident, that is the fulcrum of the *lis*, happens on 23-12-2020, which is narrated in the last two paragraphs. All that the narration in the complaint is that, the petitioner has hurled one particular abuse / the sole utterance is, '**do not reveal your casteist mindset**'. Except this, there is no casteist slur alleged by the complainant himself before the DCRE. Other abuses are hurled but not casteist. This complaint which narrates an incident of 23-12-2020 is registered after a **hiatus** of 118 days. A perusal at the complaint nowhere indicates a plausible explanation for the delay of 118 days in approaching the DCRE.

13. The DCRE does not immediately act. For the first time, after close to 3 years, the DCRE responds to the query of the complainant and begins to record the statement of witnesses. The

statement of the petitioner is recorded on 12-02-2024. The statements of eyewitnesses is recorded on 11-03-2024 and 13.03.2024, respectively. It is germane to notice the statements of both the eyewitnesses. One C. Mahesh renders his statement on 11.03.2024, which reads as follows:

“:-ಹೇಳಿಕೆ:-

ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್.ಸಿ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಚಿಕ್ಕಚನ್ನಪ್ಪ, 48 ವರ್ಷ, ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ವ್ಯಾಪಾರ, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ವಾಸ#205, 9ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಸಿ.ಜೆ.ವೆಂಕಟೇಶ್‌ದಾಸ್ ರೋಡ್, ಪದ್ಮನಾಭ ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070. ಫೋನ್ ನಂಬರ್ 9620523027.

ದಿನಾಂಕ:-11.03.2024

ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6 ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್.ಆರ್ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಬಸಣ್ಣ ರವರು ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರ ವಿರುದ್ಧ ನೀಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಸುಮಾರು 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಚಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ದಿನಾಂಕ:23.12.2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು 10.30 ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲಸವಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್ ಗ್ರಾಂಡ್ ಬಳಿ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಜೊತೆ 2-3 ಜನರು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಪರಿಚಯವಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಅವರ ಬಳಿ ಹೋದೆನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ “ಕೀಳು ಜಾತಿಯವನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ಕೇಳಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸಬೇಡ ನಾನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿಡಿದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಜಾತಿನಿಂದನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರಿಗೆ ಜಾತಿ ಹೆಸರಿಡಿದು ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಲೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಇವರ ಹೆಸರು ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ಎಂದು

ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರನ್ನು ನೋಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಪುನಃ ನೋಡಿದರೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಓ.ಹೇ.ಕೆ.ಸರಿಯಿದೆ.

ಸಹಿ/-"

(Emphasis added)

The statement is that, he incidentally was in the ground on 23.12.2020 and he knows the complainant for five years and has heard hurling of abuses by the petitioner. The next witness is one Kanakachala, who is said to be knowing the complainant for 40 years. His entry into the ground is the same as the other eyewitness. His statement is recorded on 13.03.2024, which reads as follows:

“:-ಹೇಳಿಕೆ:-

ಶ್ರೀ ಕನಕಾಚಲ ಬಿನ್ ಪಂಪಣ್ಣ, 53 ವರ್ಷ, ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ 'ವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಜನಾಂಗ, ವಾಸ ನಂ 248, ಶ್ರೀರಂಗ ನಿಲಯ, ಕುವೆಂಪು ರೋಡ್, ಭೋವಿ ಕಾಲೋನಿ, ನಾಗಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-94. ಫೋನ್ ನಂಬರ್ 9066316823.

ದಿನಾಂಕ:-13.03.2024

ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಆರ್ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಬಸಣ್ಣ ರವರು ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರ ವಿರುದ್ಧ ನೀಡಿರುವ ದೂರು ಅರ್ಜಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ,

ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಚಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ದಿನಾಂಕ:23.12.2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು 09.30 ಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲಸವಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಯಾಜ್ ಹೋಟೆಲ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕುಶಲೋಪರಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಸುಮಾರು 10.30 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಒಂದು ಸಭೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಎಂ.ಇ.ಎಸ್ ಗೌಂಡ್ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಾವು ಸದರಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪಾಲುದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರ ಬಳಿ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನಾನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದೇನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಮಹೇಶ್ ರವರು ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ಹಾಗೂ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರ ನಡುವೆ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾತಿನ ಚಕಮಕಿ ನಡೆದು ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ “ನೀನು ಹೊಲೆಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ಕೇಳಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸಬೇಡ ನಾನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿಡಿದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಅವಾಚ್ಛ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈಯ್ದು ಜೀವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು.” ಆಗ ನಾನು ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ ರವರು ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರಿಗೆ ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಜಾತಿನಿಂದನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆವು. ಆದರೂ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರಿಗೆ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಹಲ್ಲೆಗೆ ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ನಾವು ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆವು. ನಾನು ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಓದಿ ಹೇ, ಕೇ ಸರಿಯಿದೆ.

ಸಹಿ/-”

(Emphasis added)

On the statements of these two eyewitnesses, before the DCRE, an endorsement is issued on **06-04-2024**, directing registration of crime before the jurisdictional Police.

“ರವರಿಗೆ,
ಉಪ ಪೊಲೀಸ್ ಆಯುಕ್ತರು,
ದಕ್ಷಿಣ ವಿಭಾಗ,
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮಾನ್ಯರೇ,

ವಿಷಯ: ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಆರ್ ರವರಿಗೆ ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ
ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬೂರ್ಮಲ್ಲಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರ ವಿರುದ್ಧ ಎಸ್ಸಿ/ಎಸ್ಸಿ
ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆ ಕಾಯ್ದೆ ರೀತ್ಯಾ ಪ್ರಕರಣ ದಾಖಲಿಸುವ ಕುರಿತು.

ಉಲ್ಲೇಖ :1] ಅರ್ಜಿದಾರರ ದೂರು ಅರ್ಜಿ ದಿನಾಂಕ 20.04.2021

2] ಪೊಲೀಸ್ ಅಧೀಕ್ಷಕರು, ಡಿಸಿಆರ್‌ಇ., ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ರವರ
ವಿಚಾರಣಾ ವರದಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಅರ್ಜಿ/26/ನೇರ/ಡಿಸಿಆರ್‌ಇ/ಬಿ.ಆರ್/2021
ದಿನಾಂಕ: 14.03.2024.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಆರ್ ಮತ್ತು
ಎದುರುದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬೂರ್ಮಲ್ಲಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಗ್ರೀನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ
ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದು, ಎದುರುದಾರರು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಡಿರುವ ಹಣವನ್ನು
ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವಂತೆ ಅರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಕೇಳಿ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ದಿನಾಂಕ 23.12.2020 ರಂದು
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11:00 ಗಂಟೆಗೆ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್.ಗೌಡ್ ಬಳಿ ಬರಲು ತಿಳಿಸಿ, ಭೇಟಿಯಾಗಿ
ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎದುರುದಾರರು ಅರ್ಜಿದಾರರನ್ನು ಕುರಿತು ಏಕಾಏಕಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ, ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈಯ್ದು, ಕೊಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಾಣ
ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖ-1 ರೀತ್ಯಾ ದೂರು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಡಿ.ಸಿ.ಆರ್‌ಇ., ಘಟಕಕ್ಕೆ
ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಿರುವ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಸ್.ಪಿ.. ಡಿ.ಸಿ.ಆರ್‌ಇ.. ಬೆಂಗಳೂರು
ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಚಾರಣೆ ಕೈಗೊಂಡು ಉಲ್ಲೇಖ 2 ರ ರೀತ್ಯಾ ವಿಚಾರಣಾ
ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರನ್ನು ಎದುರುದಾರರಾದ ಶ್ರೀ
ವಿಲಾಸ್ ಬೂರ್ಮಲ್ಲಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ
ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಕಾರಣ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬೂರ್ಮಲ್ಲಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರ ವಿರುದ್ಧ
ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನಿಯಮಗಳಡಿ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಲು ಕೋರಿದೆ.

1. ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ(ದೌರ್ಜನ್ಯ ಪ್ರತಿಬಂಧ) ನಿಯಮಗಳು-1995 ನಿಯಮ 5(3) ರಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಲು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಪ್ರಭಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಬಾಧಿತನಾದ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಂತಹ ಮಾಹಿತಿಯ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು, ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧೀಕ್ಷಕರು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಅಥವಾ ಡಿವೈಎಸ್‌ಪಿ ದರ್ಜೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದ ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಪ್ರಭಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಈ ಮಾಹಿತಿಯ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುವಂತೆ ಲಿಖಿತ ಆದೇಶ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತದೆ.
2. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 4 ರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ, ಲೋಕ ನೌಕರನಾಗಿದ್ದು, ಆದರೆ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಸದಸ್ಯನಾಗಿಲ್ಲದ ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಲಾದ ನಿಯಮಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಅವನಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಲಾದ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಅವಧಿಗಾಗಿ ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರಾವಾಸದಿಂದ ದಂಡಿತನಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತದೆ.
3. SC/ST (POA) Act ಕಲಂ 18(ಎ) ರಡಿ ಬಾಧಿತರು ದೂರು ನೀಡಿದ ಕೊಠಲೇ ರಾಣಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತನಿಖೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೆ, ತಕ್ಷಣ ದೂರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಥಮ ವರ್ತಮಾನ ವರದಿಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಅರ್ಜಿ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಣಾ ವರದಿಯನ್ನು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದ್ದು, ಎದುರುದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬೂರ್ಮಲ್ಲಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಆರ್ ಇವರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಾಬೀತಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಎದುರುದಾರರ ವಿರುದ್ಧ ಕಲಂ 3(1)(ಆರ್), 3(1)(ಎಸ್) ಹಾಗೂ 3(2)(ವಿಎ) ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿ/ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳ ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆ ಕಾಯ್ದೆ 1989 ರೀತ್ಯಾ ಪ್ರಕರಣ ದಾಖಲಿಸುವಂತೆ ಕೋರುತ್ತಾ, ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕಛೇರಿಗೆ 05 ದಿನದೊಳಗಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ,

ಸಹಿ/-

(ವಿ.ಧನಂಜಯ)

ಪೊಲೀಸ್ ಅಧೀಕ್ಷಕರು, ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನ,
ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು.”

(Emphasis added)

It is then on 06-04-2024, the crime comes to be registered. The Police after investigation file a charge sheet against the petitioner. The summary of the charge sheet, as obtaining in column No.17, reads as follows:

“17. ಕೇಸಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಾರಾಂಶ

ಈ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು 2010ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ-4 ಸಾಕ್ಷಿ-5 ರವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು . ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್ಸ್ಟಾ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸದರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ 28/01/2011 ರಂದು ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ದಿನಾಂಕ 08/08/2011 ರಂದು ಸಾಕ್ಷಿ-1, ಸಾಕ್ಷಿ-4, ಸಾಕ್ಷಿ-5 ರವರುಗಳು ಪಾಲುದಾರರಾಗಿರುವ ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್ಸ್ಟಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಎ1 ಮತ್ತು ಆತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಲಲಿತಾ ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷಿ-6 ರವರನ್ನು ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಹಾಗೂ ಎ1 ಆರೋಪಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೈನಿಂಗ್ ಅಥಾರಿಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಂದ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದು, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ಮತ್ತು ಎ1 ಆರೋಪಿಯ ನಡುವೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಮನಸ್ಸು ಉಂಟಾಗಿ ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡದೇ ಇರುವ ಕಾರಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದು, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಎ1 ಆರೋಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ದಿನಾಂಕ 23/12/2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಸುಮಾರು 11-00 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಯನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣಾ ಸಹರದ್ವಿನ ಜಯನಗರ 5ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, 9ನೇ ಎ. ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 36ನೇ ಕ್ರಾಸ್ ರಸ್ತೆಯ ಪುಟಪಾತ ಬಳಿ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತುಕತೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ-2 ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿ-3 ರವರ ಸಮಕ್ಷಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರ ಜಾತಿಯನ್ನು ಉದ್ಘೇಷಿಸಿ, ಲೇ ಹೊಲೆಯ ಜಾತಿಯವನೇ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಾ? ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಬೋಳಿಮಗನೇ ನಾನು

ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀನು ಇರಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ' ಸಂಸ್ಥೆಯು ಇರಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ-1 ರವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿರುವುದು ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತದೆ.”

(Emphasis added)

The charge sheet however presents a miraculously enriched narrative – a classic instance of retrospective embellishment. The transformation between the complaint, statements and summary of the charge sheet is too conspicuous to ignore, as the name of the caste comes here for the first time. If the complainant was abused with the name of the caste, nothing prevented him to narrate the same in the complaint before the DCRE. Before the DCRE all that the complainant alleges is hurling of an abuse, do not display your casteist mindset. But, in the charge sheet the improvement is seen.

14. The concerned Court in terms of its order dated 07-06-2024 takes cognizance for the following offence:

“7.06.2024:

ACP, Jayanagara Sub-Division, Bengaluru City has filed charge sheet in Cr.No.126 of 2024 of Jayanagar PS on 5-06-2024 for the offences punishable under Sections 506, 504 of

IPC and Sections 3(1)(r), 3(1)(s), 3(2)(va) of SC/ST (Prevention of Atrocities) Act, 1989.

Accused is on interim bail
For kind orders.
07-06-2024:

This charge sheet is submitted by the ACP, Yeshwanthapura Sub-Division, Bengaluru City, against the accused for the offences punishable **under Sections 506, 504 of IPC and Sections 3(1)(r), 3(1)(s), 3(2)(va) of SC/ST (Prevention of Atrocities) Act, 1989.**

I have perused the contents of charge sheet along with enclosures. Prima facie case is made out for alleged offences against the accused. Hence, cognizance for the offences punishable under Sections 506, 504 of IPC and Sections 3(1)(r), 3(1)(s), 3(2)(va) of SC/ST (Prevention of Atrocities) Act, 1989 is taken.

Register the case as **Special case** against the accused.

Issue summons to accused r/by **11-07-2024**

Sd/-
(RAJESH KARNAM.K)
Lxx Addl. City Civil & Sessions
Judge & Special Judge, Bengaluru."

Taking of cognizance and issuance of summons leads the petitioner at the doors of this Court.

15. The issue now is, whether further trial should be permitted to be continued against the petitioner. It thus, becomes necessary to notice the statement of the petitioner recorded before the DCRE, it reads as follows:

“ದಿನಾಂಕ:12.02.2024

-:ಹೇಳಿಕೆ:-

ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬುರ್ಮಲ್ಲಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ಬಿನ್ ಬುರ್ಮಲ್ಲಿ ಓಸ್ವಾಲ್, 58 ವರ್ಷ, ಜೈನ ಜನಾಂಗ, ವ್ಯಾಪಾರ ವೃತ್ತಿ, #27, ರೈಲ್ವೆ ಲೈನ್, ಸೊಲ್ಲಾಪುರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯ-582102 ಫೋನ್ ನಂಬರ್ 9422380169.

ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್.ಆರ್ ಬಿನ್ ಬಸಣ್ಣ, #201, 3ನೇ ಮಹಡಿ, ಶ್ರೀ ನಿಲಯ ಅಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್, 93/5, 28ನೇ ಬಿ ಕ್ರಾಸ್, 14 ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 4ನೇ ಬ್ಲಾಕ್ ಪೂರ್ವ, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು ರವರು ನೀಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ಅರ್ಜಿಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ.

ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್, ಶ್ರೀ ದಿಲೀಪ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ ಕುಲಕರ್ಣಿ ರವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಲಾ 3500000/- (ಮೂವತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂ) ಗಳನ್ನು ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿ ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಎಂಬ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಕೊರತೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಶ್ರೀ ಮೋಹನ್ ರಾಮನಗೌಡ ಕಗದಾಳ ರವರನ್ನು ಗ್ರೀನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ 3500000/- (ಮೂವತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂ) ಹಣವನ್ನು ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆನಂತರ ಸದರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಮೋಹನ್ ಕಗದಾಳ ರವರ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಬಿಜಾಪುರದ ನಿವಾಸಿ ಶ್ರೀ ಬಬಲು ಪಿರಜಾದೆ ರವರಿಗೆ ಸದರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನನಗೂ ಕೂಡ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಬಲು ಪಿರಜಾದೆ ರವರ ಮಾತಿನಂತೆ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರನ್ನು ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು 1,40,00000/- (ಒಂದು ಕೋಟಿ ನಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂ ಮಾತ್ರ) ರೂ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಹಣ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೂ 50,00000/- (ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂ)ಗಳನ್ನು ಕಂಪನಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೀಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ 10 ಸಾವಿರ ಚದುರ ಅಡಿ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ್ನು 500 ರೂ ದರದಂತೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಬುಕ್ಕಿಂಗ್ ಮೊತ್ತ 50,00000/- (ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂ) ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಇಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 2,40,00000/- (ಎರಡು ಕೋಟಿ ನಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ) ರೂಗಳನ್ನು ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಕಂಪನಿಗೆ ನೀಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಆನಂತರ ಗ್ರೀನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗುಳಿಕಮಲೇ ಗ್ರಾಮ, ಉತ್ತರಹಳ್ಳಿ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸರ್ವೇ ನಂಬರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 12

ಎಕರೆ 33 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ 3 ಎಕರೆ 33 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಉಳಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್‌ವೆಂಚರ್ ಮತ್ತು ಜಿಪಿಎ ನಲ್ಲಿ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ಕರಾರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೇಲ್ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಭೂಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟನರ್ ಆಗಿ ಹಾಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೈನಿಂಗ್ ಆಧಾರಿಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಈಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಪಾಲುದಾರರುಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರದೆ ಚೆಕ್ ನೀಡಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾನು ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, "ನೀವು ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಚೆಕ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತಿಲ್ಲ, ಪಾಲುದಾರರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನೀವು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ 2015 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಗ್ರೀನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದಾದ ನಂತರ 2016 ರಲ್ಲಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕ್ಯೂಟ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಗ್ರೀನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸದರಿ ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಬಸಣ್ಣ ರಾಮದುರ್ಗರವರು ಖನಿಜ ಭವನ, ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್ ರಸ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಬಿಟ್ರೇಷನ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸ್ ನಂಬರ್ ಎ.ಸಿ.ನಂಬರ್ 368/2023 ರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುವಂತೆ ನೋಟೀಸ್ ಬಂದಿದ್ದು, ನಾವು 3 ಬಾರಿ ಸದರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಅರ್ಜಿದಾರರು 3 ವಿಚಾರಣಾ ದಿನಾಂಕಗಳಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಬಿಟ್ರೇಷನ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಅರ್ಜಿದಾರರು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗದೆ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಜಿದಾರರು ತಮ್ಮ ದೂರು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರುಗಳು ನಾವು ಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಳ್ಳು ದೂರು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅರ್ಜಿದಾರರು ತಮ್ಮ ದೂರು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ನಾನು ದಿನಾಂಕ:-23.12.2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಗ್ರೌಂಡ್ಸ್ ಬಳಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸಬೇಡ ಎಂದು ಅವಾಚ್ಛ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ, ಬೈದು, ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ, ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರ ಹೇಳಿಕೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಏಕೆಂದರೆ, ದಿನಾಂಕ:-23.12.2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಗ್ರೌಂಡ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು "ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಸುಮಾರು 12 ಎಕರೆ 33 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಬರುವ ಜಮೀನನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ, ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು ಕೇಳಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ನನಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಡಿಟೇಲ್ ಕೊಡಿ, ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಧಿಕಾರಿ ರವರ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಆನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರು ಯಾವುದೇ ಅಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ದಿನಾಂಕ:-24.12.2020 ರಂದು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಡಿಟೇಲನ್ನು ಇ-ಮೇಲ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ನಾನು ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರ ಬಳಿ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಚರ್ಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಆನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಇ-ಮೇಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ನಾನು ಮತ್ತು ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ದಿನಾಂಕ:-25.12.2020 ರಂದು ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಗ್ರೌಂಡ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೆವು. ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ನನ್ನ ಬಳಿ "ನೀವು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಿ ಆಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು" ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಈ ವ್ಯವಹಾರ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ವಾಪಾಸ್ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮತ್ತು ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರು ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ ಇದ್ದು, ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಾಚ್ಛ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಜಾತಿನಿಂದನೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹಣಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ದಿನಾಂಕ:-23.12.2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಗ್ರೌಂಡ್ಸ್ ಬಳಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ, ಬೈದು, ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ, ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ನೀಡಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಆರೋಪ ಮಾಡಿ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯಕ್ಕೆ ದೂರು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಓದಿ ನೋಡಿದೆ ಸರಿಯಿದೆ.

ಸಹಿ/—”

(Emphasis added)

In contrast, the statement of the complainant is also to be noticed.

It reads as follows:

“:-ಹೇಳಿಕೆ:-

ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ್.ಆರ್ ಬಿನ್ ಲೇಟ್ ಬಸಣ್ಣ, ವಯಸ್ಸು-49 ವರ್ಷ, ಜಾತಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ “ಚಲವಾದಿ” ವಾಸ ನಂ. 201, 3ನೇ ಮಹಡಿ, ಶ್ರೀ ನಿಲಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, 28ನೇ ಬಿ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 14ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 4ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಪೂರ್ವ, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560011, ಮೊಬೈಲ್ ನಂ-9980606060.

ದಿನಾಂಕ: 14.07.2021

ನಾನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಾಗಿದ್ದು, ರಿಯಲ್‌ಎಸ್ಟೇಟ್ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿನ ಪಾರ್ಸನರ್‌ಗಳಿಂದ ನನಗಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸಂಬಂಧ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ದೂರು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ನಾನೇ ನೀಡಿದ್ದು ಈ ದೂರು ಅರ್ಜಿಯ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ.

ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾ ಎಂಬ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿದ್ದು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಪಾರ್ಸನರ್‌ಗಳಾದ 1. ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ತಾಲ್, 2. ಲಲಿತಾ.ವಿ ಓಸ್ತಾಲ್, 3. ಮಂಜುನಾಥ್.ಎ ಕುಲಕರ್ಣಿ, 4. ದಿಲೀಪ್ ಬಾಬುರಾವ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ, 5. ಮೋಹನ್.ಆರ್.ಕಗದಾಳ ರವರುಗಳಾಗಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಾಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಧೀಕೃತ ಕಛೇರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ, ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗುಳಿಕಮಲೇ ಗ್ರಾಮ, ಉತ್ತರಹಳ್ಳಿ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸರ್ವೇ ನಂಬರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 12 ಎಕರೆ 29 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನನ್ನು

ಖರೀದಿಮಾಡಿದ್ದು, ಇನ್ನುಳಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್‌ವೆಂಚರ್ ನಲ್ಲಿ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ಕರಾರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟ್‌ನರ್ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಶೇಕಡಾ 10% ರೇಮಿನರೇಷನ್ (ಸರ್ವಿಸ್ ಚಾರ್ಜ್ ಅಥವಾ ಸಂಭಾವನೆ) ನೀಡಲು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಶೇಕಡಾ 12.05% ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಇದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಹಣ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಲುದಾರರುಗಳಾದ ನಾವು ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮುಂದುವರೆಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಏಕಾಏಕಿ 2013 ರ ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಲುದಾರರುಗಳು ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಹಣವನ್ನು ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ನೀಡದೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೈತರೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಹಾಗೂ ಒತ್ತಡಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಭಂದ ಇತರೆ ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ನಾನು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ರೈತರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪಾಲುದಾರರುಗಳು ಸ್ಪಂದಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ಗ್ರೀನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇನ್ ಫ್ರಾ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶೇಕಡಾ 25% ಪಾಲುದಾರಿಕೆ 'ಹೊಂದಿರುವ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬುರುವಾಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು 22.12.2020 ರಂದು ನನಗೆ ಇ-ಮೇಲ್ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಇ-ಮೇಲ್ ನಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಹೂಡಿಕೆಯ ಹಣದ ಬಾವು ಸುಮಾರು 7 ಕೋಟಿ 86 ಲಕ್ಷ 97 ಸಾವಿರ ಹಣವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಬರೆದು ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಂತರ ದಿನಾಂಕ:23.12.2020 ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8.30 ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬುಮುಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ಅವರ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ:9422380169 ರಿಂದ ನನ್ನ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ:9980606060 ಗೆ ಕರೆಮಾಡಿ ಜಯನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್ ಗ್ರಾಂಡ್ ಬಳಿ ಬರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನು ಸದರಿ ಗ್ರಾಂಡ್ ಹತ್ತಿರ ಇದೇ ದಿನ ಸಮಯ 11 ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು, ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ ಸಂಬಂಧ ಮಾತನಾಡಿ ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ 2011ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಸುಮಾರು 1 ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ಹಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಈಗ 7 ಕೋಟಿ 86 ಲಕ್ಷ 97 ಸಾವಿರಗಳ ಹಣವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಕೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೇಳುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಾನು ನೀಡಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಅಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ ಏಕಾಏಕಿ ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಈ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಲು ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರು ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ಕೇಳಬೇಡ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿಸಬೇಡ ಎಂದು ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೈದು ಜಾತಿ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಶ್ರೀ ವಿಲಾಸ್ ಬುರುಮಲ್ ಜಿ ಓಸ್ವಾಲ್ ರವರ ವಿರುದ್ಧ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಈ ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಓದಿ ನೋಡಿ ಸರಿಯಿದೆ.

ಸಹಿ/—

(Emphasis added)

If a perusal of the complaint and the justification by the complainant is seen, it is purely a financial transaction between the two that had gone wrong. All that the statement of the complainant before the DCRE also is, '**do not show your casteiest mindset**'. These statements are amplified and glorified by the Police while filing the charge sheet.

16. The offences against the petitioner are the ones punishable under Section 3(1)(r), 3(1)(s) and 3(2)(v-a) of the Act. They read as follows:

"3. Punishments for offences of atrocities.—(1)
Whoever, not being a member of a Scheduled Caste or a Scheduled Tribe,—

...

...

...

- (r) intentionally insults or intimidates with intent to humiliate a member of a Scheduled Caste or a Scheduled Tribe in any place within public view;**
- (s) abuses any member of a Scheduled Caste or a Scheduled Tribe by caste name in any place within public view;**

(2) Whoever, not being a member of a Scheduled Caste or a Scheduled Tribe,—

- (v-a) commits any offence specified in the Schedule, against a person or property, knowing that such person is a member of a Scheduled Caste or a Scheduled Tribe or such property belongs to such member, shall be punishable with such punishment as specified under the Indian Penal Code (45 of 1860) for such offences and shall also be liable to fine."

(Emphasis supplied)

Section 3 deals with punishment for offences of atrocities. Section 3(1)(r) punishes a person who intentionally insults or intimidates with intent to humiliate a member of a scheduled caste or a scheduled tribe in a place within a public view. Sub-clause (s) punishes a person who abuses a member of Scheduled Caste or Scheduled Tribe by caste name in any place within public view. Section 3(2)(v-a) which punishes a person who commits any offence against a person or property knowing that such person is a member of Scheduled Caste or Scheduled Tribe. The other offences

alleged are the ones punishable under Sections 504 and 506 of the IPC.

17. The aforesaid provisions have fallen for interpretation before the Apex Court in plethora of judgments. I deem it appropriate to notice the judgment rendered in the case of **HITESH VERMA v. STATE OF UTTARAKHAND**¹, wherein the Apex Court holds as follows:

"14. Another key ingredient of the provision is insult or intimidation in "any place within public view". What is to be regarded as "place in public view" had come up for consideration before this Court in the judgment reported as *Swaran Singh v. State* [*Swaran Singh v. State*, (2008) 8 SCC 435 : (2008) 3 SCC (Cri) 527] . The Court had drawn distinction between the expression "public place" and "in any place within public view". It was held that if an offence is committed outside the building e.g. in a lawn outside a house, and the lawn can be seen by someone from the road or lane outside the boundary wall, then the lawn would certainly be a place within the public view. On the contrary, if the remark is made inside a building, but some members of the public are there (not merely relatives or friends) then it would not be an offence since it is not in the public view (*sic*) [**Ed.** : This sentence appears to be contrary to what is stated below in the extract from *Swaran Singh*, (2008) 8 SCC 435, at p. 736*d-e*, and in the application of this principle in para 15, below:"Also, even if the remark is made inside a building, but some members of the public are there (not merely relatives or friends) then

¹ (2020) 10 SCC 710

also it would be an offence since it is in the public view.”] .
The Court held as under: (SCC pp. 443-44, para 28)

“28. It has been alleged in the FIR that Vinod Nagar, the first informant, was insulted by Appellants 2 and 3 (by calling him a “chamar”) when he stood near the car which was parked at the gate of the premises. In our opinion, this was certainly a place within public view, since the gate of a house is certainly a place within public view. It could have been a different matter had the alleged offence been committed inside a building, *and* also was not in the public view. However, if the offence is committed outside the building e.g. in a lawn outside a house, and the lawn can be seen by someone from the road or lane outside the boundary wall, the lawn would certainly be a place within the public view. Also, even if the remark is made inside a building, but some members of the public are there (not merely relatives or friends) then also it would be an offence since it is in the public view. We must, therefore, not confuse the expression “place within public view” with the expression “public place”. A place can be a private place but yet within the public view. On the other hand, a public place would ordinarily mean a place which is owned or leased by the Government or the municipality (or other local body) or gaonsabha or an instrumentality of the State, and not by private persons or private bodies.”

(emphasis in original)

15. As per the FIR, the allegations of abusing the informant were within the four walls of her building. It is not the case of the informant that there was any member of the public (not merely relatives or friends) at the time of the incident in the house. Therefore, the basic ingredient that the words were uttered “in any place within public view” is not made out. In the list of witnesses appended to the charge-sheet, certain witnesses are named but it could not be said that those were the persons present within the four walls of the building. The offence is alleged to have taken place within the four walls of the building. Therefore, in view of the judgment of this Court in *Swaran*

Singh [*Swaran Singh v. State*, (2008) 8 SCC 435 : (2008) 3 SCC (Cri) 527] , it cannot be said to be a place within public view as none was said to be present within the four walls of the building as per the FIR and/or charge-sheet.

16. There is a dispute about the possession of the land which is the subject-matter of civil dispute between the parties as per Respondent 2 herself. Due to dispute, the appellant and others were not permitting Respondent 2 to cultivate the land for the last six months. Since the matter is regarding possession of property pending before the civil court, any dispute arising on account of possession of the said property would not disclose an offence under the Act unless the victim is abused, intimidated or harassed only for the reason that she belongs to Scheduled Caste or Scheduled Tribe.

17. In another judgment reported as *Khuman Singh v. State of M.P.* [*Khuman Singh v. State of M.P.*, (2020) 18 SCC 763 : 2019 SCC OnLine SC 1104], **this Court held that in a case for applicability of Section 3(2)(v) of the Act, the fact that the deceased belonged to Scheduled Caste would not be enough to inflict enhanced punishment. This Court held that there was nothing to suggest that the offence was committed by the appellant only because the deceased belonged to Scheduled Caste.** The Court held as under:

"15. As held by the Supreme Court, the offence must be such so as to attract the offence under Section 3(2)(v) of the Act. The offence must have been committed against the person on the ground that such person is a member of Scheduled Caste and Scheduled Tribe. In the present case, the fact that the deceased was belonging to "Khangar" Scheduled Caste is not disputed. There is no evidence to show that the offence was committed only on the ground that the victim was a member of the Scheduled Caste and therefore, the conviction of the appellant-accused under Section 3(2)(v) of the

Scheduled Castes and Scheduled Tribes (Prevention of Atrocities) Act is not sustainable.”

18. Therefore, offence under the Act is not established merely on the fact that the informant is a member of Scheduled Caste unless there is an intention to humiliate a member of Scheduled Caste or Scheduled Tribe for the reason that the victim belongs to such caste. In the present case, the parties are litigating over possession of the land. The allegation of hurling of abuses is against a person who claims title over the property. If such person happens to be a Scheduled Caste, the offence under Section 3(1)(r) of the Act is not made out.

19. This Court in a judgment reported as *Subhash Kashinath Mahajan v. State of Maharashtra* [*Subhash Kashinath Mahajan v. State of Maharashtra*, (2018) 6 SCC 454: (2018) 3 SCC (Cri) 124] issued certain directions in respect of investigations required to be conducted under the Act. In a review filed by the Union against the said judgment, this Court in a judgment reported as *Union of India v. State of Maharashtra* [*Union of India v. State of Maharashtra*, (2020) 4 SCC 761: (2020) 2 SCC (Cri) 686] reviewed the directions issued by this Court and held that if there is a false and unsubstantiated FIR, the proceedings under Section 482 of the Code can be invoked. The Court held as under: (*Union of India case* [*Union of India v. State of Maharashtra*, (2020) 4 SCC 761: (2020) 2 SCC (Cri) 686], SCC p. 797, para 52)

“52. There is no presumption that the members of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes may misuse the provisions of law as a class and it is not resorted to by the members of the upper castes or the members of the elite class. For lodging a false report, it cannot be said that the caste of a person is the cause. It is due to the human failing and not due to the caste factor. Caste is not attributable to such an act. On the other hand, members of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes due to backwardness hardly muster the courage to lodge even a first information report,

much less, a false one. In case it is found to be false/unsubstantiated, it may be due to the faulty investigation or for other various reasons including human failings irrespective of caste factor. There may be certain cases which may be false that can be a ground for interference by the Court, but the law cannot be changed due to such misuse. In such a situation, it can be taken care of in proceeding under Section 482 CrPC."

20. Later, while examining the constitutionality of the provisions of the amending Act (Central Act 27 of 2018), this Court in a judgment reported as *Prathvi Raj Chauhan v. Union of India* [*Prathvi Raj Chauhan v. Union of India*, (2020) 4 SCC 727: (2020) 2 SCC (Cri) 657] held that proceedings can be quashed under Section 482 of the Code. It was held as under: (SCC p. 751, para 12)

"12. The Court can, in exceptional cases, exercise power under Section 482 CrPC for quashing the cases to prevent misuse of provisions on settled parameters, as already observed while deciding the review petitions. The legal position is clear, and no argument to the contrary has been raised."

21. In *Gorige Pentaiah* [*Gorige Pentaiah v. State of A.P.*, (2008) 12 SCC 531 : (2009) 1 SCC (Cri) 446] , **one of the arguments raised was non-disclosure of the caste of the accused but the facts were almost similar as there was civil dispute between parties pending and the allegation was that the accused has called abuses in the name of the caste of the victim.** The High Court herein has misread the judgment of this Court in *Ashabai Machindra Adhagale* [*Ashabai Machindra Adhagale v. State of Maharashtra*, (2009) 3 SCC 789 : (2009) 2 SCC (Cri) 20] as it was not a case about the caste of the victim but the fact that the accused was belonging to upper caste was not mentioned in the FIR. The High Court of Bombay had quashed the proceedings for the reason that the caste of the accused was not mentioned in the FIR, therefore, the offence under Section 3(1)(xi) of the Act is not made out. In an appeal against the decision of the Bombay High Court, this Court held that this will be the matter of investigation as to

whether the accused either belongs to or does not belong to Scheduled Caste or Scheduled Tribe. Therefore, the High Court erred in law to dismiss the quashing petition relying upon later larger Bench judgment.

22. The appellant had sought quashing of the charge-sheet on the ground that the allegation does not make out an offence under the Act against the appellant merely because Respondent 2 was a Scheduled Caste since the property dispute was not on account of the fact that Respondent 2 was a Scheduled Caste. The property disputes between a vulnerable section of the society and a person of upper caste will not disclose any offence under the Act unless, the allegations are on account of the victim being a Scheduled Caste. Still further, the finding that the appellant was aware of the caste of the informant is wholly inconsequential as the knowledge does not bar any person to protect his rights by way of a procedure established by law.

23. This Court in a judgment reported as *Ishwar Pratap Singh v. State of U.P.* [*Ishwar Pratap Singh v. State of U.P.*, (2018) 13 SCC 612 : (2018) 3 SCC (Cri) 818] held that there is no prohibition under the law for quashing the charge-sheet in part. In a petition filed under Section 482 of the Code, **the High Court is required to examine as to whether its intervention is required for prevention of abuse of process of law or otherwise to secure the ends of justice.** The Court held as under : (SCC p. 618, para 9)

"9. Having regard to the settled legal position on external interference in investigation and the specific facts of this case, we are of the view that the High Court ought to have exercised its jurisdiction under Section 482 CrPC to secure the ends of justice. There is no prohibition under law for quashing a charge-sheet in part. A person may be accused of several offences under different penal statutes, as in the instant case. He could be aggrieved of prosecution only on a particular charge or charges, on any ground available to him in law. Under Section 482, all that the High Court is required to examine is whether its intervention is required for implementing orders under the Criminal Procedure Code or for prevention of abuse of process, or otherwise to

secure the ends of justice. A charge-sheet filed at the dictate of somebody other than the police would amount to abuse of the process of law and hence the High Court ought to have exercised its inherent powers under Section 482 to the extent of the abuse. There is no requirement that the charge-sheet has to be quashed as a whole and not in part. Accordingly, this appeal is allowed. The supplementary report filed by the police, at the direction of the Commission, is quashed."

24. In view of the above facts, we find that the charges against the appellant under Section 3(1)(r) of the Act are not made out. Consequently, the charge-sheet to that extent is quashed. The appeal is disposed of in the above terms.""

(Emphasis supplied)

The Apex Court holds that the complainant and the accused therein were at loggerheads with regard to certain civil disputes. Due to the dispute, the provisions of the Act are misused to harass the accused. The Apex Court further observes that unless the victim is abused, intimidated, harassed intentionally by the accused, it would not constitute an offence under the Atrocities Act.

18. The issue in the case at hand is whether the petitioner has intentionally abused taking the name of the caste of the complainant. The complaint before the DCRE is quoted *supra*. The statement of the complainant before the DCRE is also quoted *supra*. If both are read in tandem, the only allegation by the complainant

is that the petitioner has uttered the words 'not to show casteiest mindset'. Barring this, there is no other allegation by the complainant himself against the petitioner. This is more a **rebuke** than **reproach**. Furthermore, **the element of public view is suspect.**

19. The complainant nowhere narrates in the complaint that there were eyewitnesses or there were people around him who have watched the squabble between the two. The eyewitnesses as observed hereinabove are close friends of the complainant. It is both their statements that they accidentally came to the spot for their own work and they had witnessed hurling of abuses. The statements are verbatim similar. What would unmistakably emerge on a perusal of the statements is that, abuse taking the name of the caste of the complainant with an intention to humiliate and intimidate the complainant was never made by the petitioner. The so-called eyewitnesses again are to be held to have been procured later, as there is no narration in the complaint that the incident was witnessed by two eyewitnesses nor the eyewitnesses would say that they accompanied the complainant to the ground. Therefore, the

statements of witnesses, who are friends of the complainant, cannot be given any credence.

DELAY AT EVERY STAGE:

20. Insofar as registration of the complaint, it is the incident which happens on 23.12.2020. If the complainant was so aggrieved by the hurling of abuses, nothing stopped the complainant from registering the complaint the very next day or few days later, before the jurisdictional Police Station. But, the complainant keeps quiet; **118 days pass by**. He does not go before the Police, but goes before the DCRE. The DCRE keeps the complaint for **three years**, gives life to it only in **2024**. Though the complainant cannot be held at fault for the act of DCRE in keeping the complaint pending, the initial delay of 118 days would be fatal, apart from the fatalities narrated hereinabove, as it casts a long shadow on the veracity of the allegations. Above all, there is no casteiest remark intentionally made by the petitioner as is obtaining under Section 3(1)(r) and (s) of the Act. **A pure and simple financial dispute between the partners of a firm is projected to become a crime under the Act.**

21. The other offence is under Section 3(2)(v-a) of the Act. This Section does not get attracted at all. There is no property belonging to the complainant being taken away by the petitioner, though it cannot be said that the petitioner was not aware of the caste of the complainant. Therefore, I have no hesitation to hold that the provisions of the Act would not get attracted even to their remotest sense in the case at hand, in the light of the elucidation by the Apex Court in the case of **HITESH VERMA** (*supra*). Therefore, permitting further trial *qua* the offences under the Act would become an abuse of the process of law.

OFFENCES UNDER IPC – SECTIONS 504 AND 506:

22. What remains is the offence under Sections 504 and 506 of the IPC. Sections 504 and 506 of the IPC read as follows:

"504. Intentional insult with intent to provoke breach of the peace.—Whoever intentionally insults, and thereby gives provocation to any person, intending or knowing it to be likely that such provocation will cause him to break the public peace, or to commit any other offence, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years, or with fine, or with both.

506. Punishment for criminal intimidation.—Whoever commits the offence of criminal intimidation shall

be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years, or with fine, or with both;

if threat be to cause death or grievous hurt, etc.—and if the threat be to cause death or grievous hurt, or to cause the destruction of any property by fire, or to cause an offence punishable with death or imprisonment for life, or with imprisonment for a term which may extend to seven years, or to impute unchastity to a woman, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to seven years, or with fine, or with both.”

Sections 504 and 506 of the IPC have their ingredients in Section 503 of the IPC. The purport of Section 503 of the IPC need not detain this Court for long or delve deep to the matter. The Apex Court in the case of **MOHAMMAD WAJID v. STATE OF UTTAR PRADESH**², has held as follows:

“**27.** An offence under Section 503 has following essentials:—

1) Threatening a person with any injury;

- (i) to his person, reputation or property; or
- (ii) to the person, or reputation of any one in whom that person is interested.

2) The threat must be with intent;

- (i) to cause alarm to that person; or
- (ii) to cause that person to do any act which he is not legally bound to do as the means of avoiding the execution of such threat; or

² (2023) SCC OnLine SC 951

- (iii) to cause that person to omit to do any act which that person is legally entitled to do as the means of avoiding the execution of such threat.

28. Section 504 of the IPC contemplates intentionally insulting a person and thereby provoking such person insulted to breach the peace or intentionally insulting a person knowing it to be likely that the person insulted may be provoked so as to cause a breach of the public peace or to commit any other offence. Mere abuse may not come within the purview of the section. But, the words of abuse in a particular case might amount to an intentional insult provoking the person insulted to commit a breach of the public peace or to commit any other offence. If abusive language is used intentionally and is of such a nature as would in the ordinary course of events lead the person insulted to break the peace or to commit an offence under the law, the case is not taken away from the purview of the Section merely because the insulted person did not actually break the peace or commit any offence having exercised self-control or having been subjected to abject terror by the offender. In judging whether particular abusive language is attracted by Section 504, IPC, the court has to find out what, in the ordinary circumstances, would be the effect of the abusive language used and not what the complainant actually did as a result of his peculiar idiosyncrasy or cool temperament or sense of discipline. It is the ordinary general nature of the abusive language that is the test for considering whether the abusive language is an intentional insult likely to provoke the person insulted to commit a breach of the peace and not the particular conduct or temperament of the complainant.

29. Mere abuse, discourtesy, rudeness or insolence, may not amount to an intentional insult within the meaning of Section 504, IPC if it does not have the necessary element of being likely to incite the person insulted to commit a breach of the peace of an offence and the other element of the accused intending

to provoke the person insulted to commit a breach of the peace or knowing that the person insulted is likely to commit a breach of the peace. Each case of abusive language shall have to be decided in the light of the facts and circumstances of that case and there cannot be a general proposition that no one commits an offence under Section 504, IPC if he merely uses abusive language against the complainant. In *King Emperor v. Chunnibhai Dayabhai*, (1902) 4 Bom LR 78, a Division Bench of the Bombay High Court pointed out that:—

"To constitute an offence under Section 504, I.P.C. it is sufficient if the insult is of a kind calculated to cause the other party to lose his temper and say or do something violent. Public peace can be broken by angry words as well as deeds."

(Emphasis supplied)

30. A bare perusal of Section 506 of the IPC makes it clear that a part of it relates to criminal intimidation. Before an offence of criminal intimidation is made out, it must be established that the accused had an intention to cause alarm to the complainant.

31. In the facts and circumstances of the case and more particularly, considering the nature of the allegations levelled in the FIR, a *prima facie* case to constitute the offence punishable under Section 506 of the IPC may probably could be said to have been disclosed but not under Section 504 of the IPC. The allegations with respect to the offence punishable under Section 504 of the IPC can also be looked at from a different perspective. **In the FIR, all that the first informant has stated is that abusive language was used by the accused persons. What exactly was uttered in the form of abuses is not stated in the FIR. One of the essential elements, as discussed above, constituting an offence under Section 504 of the IPC is that there should have been an act or conduct amounting to intentional insult. Where that act is the use of the abusive words, it is necessary to know what those**

words were in order to decide whether the use of those words amounted to intentional insult. In the absence of these words, it is not possible to decide whether the ingredient of intentional insult is present.”

(Emphasis supplied)

The Apex Court holds that mere abuse, discourtesy, rudeness or insolence would not amount to intentional insult under Section 504 of the IPC. The same goes with Section 506 of the IPC. If the elucidation of law by the Apex Court in the afore-quoted judgment is noticed, what would unmistakably emerge is that, the entire episode of crime is a story twined on a financial dispute. The Apex Court in the very judgment further observed that in such cases the High Court exercising jurisdiction under Section 482 of the Cr.P.C. should read between the lines and obliterate the crime. The Apex Court also considers the fatality of a criminal case on delay in lodging the FIR. It reads as follows:

“DELAY IN LODGING THE FIR

36. The alleged incident is said to have occurred sometime in the year 2021. There is no reference to any date or time of the incident in the FIR. The allegations are too vague and general. Had it been the case of prompt registration of the FIR, probably the police might have been able to recover Rs. 2 Lakh from the possession of the accused persons alleged to have been

forcibly taken away from the pocket of the first informant. The FIR also talks about a document on which the first informant and his brother were forced to put their signatures. We wonder, whether the investigating agency was in a position to collect or recover any such document from the accused persons containing their signatures in the course of the investigation, more particularly when the State says that the investigation is over and the charge sheet is also ready. In the absence of all this material, how is the State going to prove its case against the accused persons. The FIR in a criminal case is an extremely vital and valuable piece of evidence for the purpose of corroborating the oral evidence adduced at the trial. The object of insisting upon lodging of the FIR to the police in respect of commission of an offence is to obtain early information regarding the circumstances in which the crime was committed, the names of the actual culprits and the part played by them as well as names of the eye witnesses present at the scene of occurrence.

37. In the aforesaid context, we may clarify that delay in the registration of the FIR, by itself, cannot be a ground for quashing of the FIR. However, delay with other attending circumstances emerging from the record of the case rendering the entire case put up by the prosecution inherently improbable, may at times become a good ground to quash the FIR and consequential proceedings. **If the FIR, like the one in the case on hand, is lodged after a period of more than one year without disclosing the date and time of the alleged incident and further without any plausible and convincing explanation for such delay, then how is the accused expected to defend himself in the trial. It is altogether different to say that in a given case, in the course of investigation the investigating agency may be able to ascertain the date and time of the incident, etc. The recovery of few incriminating articles may also at times lend credence to the allegations levelled in the FIR. However, in the absence of all such materials merely on the basis of vague and general allegations levelled in the FIR, the accused cannot be put to trial.**

38. The learned Additional Advocate General appearing for the State vehemently submitted that considering the gross criminal antecedents of the appellants before us, the criminal proceedings may not be quashed. The learned Additional Advocate General appearing for the State in her written submissions has furnished details in regard to the antecedents of the appellants. A bare look at the chart may give an impression that the appellants are history sheeters and hardened criminals. However, when it comes to quashing of the FIR or criminal proceedings, the criminal antecedents of the accused cannot be the sole consideration to decline to quash the criminal proceedings. An accused has a legitimate right to say before the Court that howsoever bad his antecedents may be, still if the FIR fails to disclose commission of any offence or his case falls within one of the parameters as laid down by this Court in the case of *Bhajan Lal* (supra), then the Court should not decline to quash the criminal case only on the ground that the accused is a history sheet. Initiation of prosecution has adverse and harsh consequences for the persons named as accused. In *Directorate of Revenue v. Mohammed Nisar Holia*, (2008) 2 SCC 370, this Court explicitly recognises the right to not to be disturbed without sufficient grounds as one of the underlying mandates of Article 21 of the Constitution. Thus, the requirement and need to balance the law enforcement power and protection of citizens from injustice and harassment must be maintained. It goes without saying that the State owes a duty to ensure that no crime goes unpunished but at the same time it also owes a duty to ensure that none of its subjects are unnecessarily harassed."

(Emphasis supplied)

On the aforesaid circumstances, the Apex Court in the very judgment holds that the High Court exercising jurisdiction under Section 482 of the Cr.P.C. should read between the lines of the complaint to annul manifestly frivolous or vexatious complaint being

registered to wreak vengeance. The Apex Court has held as follows:

"34. At this stage, we would like to observe something important. Whenever an accused comes before the Court invoking either the inherent powers under Section 482 of the Code of Criminal Procedure (CrPC) or extraordinary jurisdiction under Article 226 of the Constitution to get the FIR or the criminal proceedings quashed essentially on the ground that such proceedings are manifestly frivolous or vexatious or instituted with the ulterior motive for wreaking vengeance, then in such circumstances the Court owes a duty to look into the FIR with care and a little more closely. We say so because once the complainant decides to proceed against the accused with an ulterior motive for wreaking personal vengeance, etc., then he would ensure that the FIR/complaint is very well drafted with all the necessary pleadings. The complainant would ensure that the averments made in the FIR/complaint are such that they disclose the necessary ingredients to constitute the alleged offence. Therefore, it will not be just enough for the Court to look into the averments made in the FIR/complaint alone for the purpose of ascertaining whether the necessary ingredients to constitute the alleged offence are disclosed or not. In frivolous or vexatious proceedings, the Court owes a duty to look into many other attending circumstances emerging from the record of the case over and above the averments and, if need be, with due care and circumspection try to read in between the lines. The Court while exercising its jurisdiction under Section 482 of the CrPC or Article 226 of the Constitution need not restrict itself only to the stage of a case but is empowered to take into account the overall circumstances leading to the initiation/registration of the case as well as the materials collected in the course of investigation. Take for instance the case on hand. Multiple FIRs have been registered over a period of time. It is in the background

of such circumstances the registration of multiple FIRs assumes importance, thereby attracting the issue of wreaking vengeance out of private or personal grudge as alleged.

35. In State of Andhra Pradesh v. Golconda Linga Swamy, (2004) 6 SCC 522, a two-Judge Bench of this Court elaborated on the types of materials the High Court can assess to quash an FIR. The Court drew a fine distinction between consideration of materials that were tendered as evidence and appreciation of such evidence. Only such material that manifestly fails to prove the accusation in the FIR can be considered for quashing an FIR. The Court held:—

"5. ...Authority of the court exists for advancement of justice and if any attempt is made to abuse that authority so as to produce injustice, the court has power to prevent such abuse. It would be an abuse of the process of the court to allow any action which would result in injustice and prevent promotion of justice. In exercise of the powers court would be justified to quash any proceeding if it finds that initiation or continuance of it amounts to abuse of the process of court or quashing of these proceedings would otherwise serve the ends of justice. When no offence is disclosed by the complaint, the court may examine the question of fact. **When a complaint is sought to be quashed, it is permissible to look into the materials to assess what the complainant has alleged and whether any offence is made out even if the allegations are accepted in toto.**

6. In R.P. Kapur v. State of Punjab, AIR 1960 SC 866 : 1960 Cri LJ 1239, this Court summarised some categories of cases where inherent power can and should be exercised to quash the proceedings : (AIR p. 869, para 6)

- (i) where it manifestly appears that there is a legal bar against the institution or continuance e.g. want of sanction;

- (ii) where the allegations in the first information report or complaint taken at its face value and accepted in their entirety do not constitute the offence alleged;
- (iii) **where the allegations constitute an offence, but there is no legal evidence adduced or the evidence adduced clearly or manifestly fails to prove the charge.**

7. In dealing with the last category, it is important to bear in mind the distinction between a case where there is no legal evidence or where there is evidence which is clearly inconsistent with the accusations made, and a case where there is legal evidence which, on appreciation, may or may not support the accusations. When exercising jurisdiction under Section 482 of the Code, the High Court would not ordinarily embark upon an enquiry whether the evidence in question is reliable or not or whether on a reasonable appreciation of it accusation would not be sustained. That is the function of the trial Judge. Judicial process, no doubt should not be an instrument of oppression, or, needless harassment. Court should be circumspect and judicious in exercising discretion and should take all relevant facts and circumstances into consideration before issuing process, lest it would be an instrument in the hands of a private complainant to unleash vendetta to harass any person needlessly. At the same time the section is not an instrument handed over to an accused to short-circuit a prosecution and bring about its sudden death....."

(Emphasis supplied)"

(Emphasis supplied)

The elucidation of law by the Apex Court in the afore-quoted judgment would clearly become applicable to the facts obtaining in

the case at hand. The Courts must remain vigilant against the weaponization of criminal law for setting the civil disputes. **The law when misused ceases to be a shield and becomes a sword.** The complainant, to wreak vengeance or arm twist the petitioner for financial dispute, has made use of the criminal justice system. **The subject complaint is a blade of vengeance, cloaked in the garb of law. A criminal trial, if permitted to proceed on the aforementioned glaring facts, it would amount to an egregious abuse of legal machinery** and would undoubtedly result in patent injustice.

23. For the aforesaid reasons, the following:

ORDER

- (i) Criminal petition is allowed.
- (ii) The proceedings in Special Case No.943 of 2024 pending before the LXX Additional City Civil and Sessions Judge and Special Judge, Bengaluru, arising out of Crime No.126 of 2024, stands quashed.

All pending I.A.s' stand disposed, as a consequence.

**Sd/-
(M.NAGAPRASANNA)
JUDGE**

nvj
CT: MJ